

JAK SE VE MNĚŠ PRAL VODĀ•K S CYKLISTOU

ĀšterĀ½, 04 Ā•erven 2019

Letos v kvĀ›tnu se konal uĀ¾ 9. roĀ•nĀ-k kvĀ›tnovĀ© vĀ½zvy Ā€ŽDo prĀ›ice na koleĀ€œ. Zapojilo se tĀ©mĀ›Ā™ 20 tisĀ-c li mĀ›st po celĀ© ĀČER, rok od roku Ā°Ā•ast stoupĀ›. I podnikĀ›, kterĀ© se pĀ™ipoujĀ- je vĀ-c a vĀ-c. U nĀ›s v prĀ›ici, pokud se nemĀ½lĀ-m, se dalo pĀ™ihlĀ›sit tento rok podruhĀ©. V jednom svĀ©m povĀ-dĀ›nĀ- jsem se zmĀ-nila, Ā¾e loni se Honza hec zapojil se taky. Letos jsem se hecla i jĀ›. NeĀ›lo mi o kilometry, ale o pravidelnost jĀ›zd, o tu totiĀ¾ v tĀ©to akci jde pĀ™edevĀ›Ā-m. ProstĀ› nechat auto doma a dopravit se do prĀ›ice a domĀ› bez zbyteĀ•nĀ©ho vytvĀ›Ā™enĀ- oxidu uhliĀ•itĀ©

SamozĀ™ejmĀ› jsem soudnĀ› a vĀ-m, Ā¾e kdo do prĀ›ice dojĀ-Ā¾dĀ- 60 km a pak stojĀ- nĀ›kde u linky nebo bĀ›hĀ› celĀ½ den po obchodĀ› a vybaluje zboĀ¾Ā-, asi nemĀ› moc chuti se jeĀ›tĀ› fyzicky vyĀ•erpĀ›vat, ale i takovĀ© nadĀ›ence najdete. Pro mĀ› to nebyl problĀ©m fyzicky, Ā™ekla jsem si, Ā¾e sĀ-ly budu Ā›etĀ™it, budu jezdit opravdu jen prĀ›ice Ā€“ domĀ›, o vĀ-kendech odpoĀ•Ā-vat a hlavnĀ› mĀ-t splnĀ›no 100% jĀ›zd. KdyĀ¾ jsem si to spoĀ•Ā-tala, vyĀ›lo mi to zhruba na 480 km, coĀ¾ nenĀ- nic moc a bĀ›Ā¾nĀ› to najezdĀ-me za mĀ›sĀ-c jen o vĀ-kendech a jeĀ›tĀ› ne o vĀ›jech. Na papĀ-ru to vypadalo krĀ›snĀ›, ale...

S Ā•Ā-m jsem nepoĀ•Ā-tala, bylo letoĀ›nĀ- kvĀ›tnovĀ© poĀ•asĀ-. A taky mi tak trochu nedocvaklo, Ā¾e v tĀ™Ā-smĀ›nnĀ©m provozu nutnĀ› musĀ- pĀ™ijĀ-t tĀ½den, kdy budu mĀ-t odpolednĀ-. V bĀ™eznu jsme se tedy s manĀ¾elem a jeho tĀ™emi kolegy pĀ›knĀ› pĀ™ihlĀ›sili, utvoĀ™ili tĀ½m, jĀ› jsem si dala slib sama sobĀ›, Ā¾e jim to nebudu kazit a budu poctivĀ› jezdit, zamĀ›stnavatel za nĀ›s zaplatil startovnĀ© a aĀ¾ potom jsem se podĀ-vala do kalendĀ›Ā™e a zjistila, Ā¾e ty tĀ½dny odpolednĀ-ch smĀ›n budu mĀ-t dva. Ach jo, desetkrĀ›it se drncat po kotĀ›rech, potmĀ›, to bude zĀ›Ā¾itek pro labuĀ¾nĀ-ky.

Honza na to Ā›jel pragmaticky a koupil mi na kolo lepĀ›Ā- svĀ›tlo. OvĀ›jem pro mĀ›, krĀ›tkozrakou a trpĀ-cĀ- astigmatismem, to je vcelku jedno. StejnĀ› je pro mĀ› lepĀ›Ā- jezdit bez brĀ½lĀ-, protoĀ¾e aspoĀ› ty nejhorĀ›Ā- Ā°seky pĀ™ejedu. Kdybych to vidĀ›la ostĀ™e a jasnĀ›, tak asi slezu kaĀ¾dou chvĀ-li z kola a tlaĀ•Ā-m a obchĀ›zĀ-m. Takhle mi to jen vĀ-c nebo mĀ-Ā› drncĀ› pod zadkem. JedinĀ© mĀ-sto, kam si brĀ½le v pudu sebezĀ›chovy беру, jsou silnice, protoĀ¾e bez nich se mi Ā›patnĀ› odhaduje vzdĀ›lenost aut.

UĀ¾ili jsme si krĀ›snĀ© pĀ›lenĀ- Ā•arodĀ›jnic, prvnĀ- mĀ›j - lĀ›sky Ā•as, volno aĀ¾ do nedĀ›le a v pondĀ›lĀ- 6. kvĀ›tna to pro mĀ› zaĀ•alo. PondĀ›lnĀ- jĀ›zda na odpolednĀ- do prĀ›ice byla fajn, bylo hezky, teplo, sucho. Z prĀ›ice to bylo taky fajn, teplo, sucho, sice tma, ale po 100x projetĀ© trase jsem se nebĀ›la, znĀ›m tam kaĀ¾dĀ½ kĀ›men, kaĀ¾dĀ½ koĀ™en, takhle jsem se hezky utĀ›Ā›ovala. PrvnĀ- takovĀ› jĀ›zda o samotĀ› mĀ› ovĀ›jem dostala tou atmosfĀ©rou.

Vyjedete z fabriky, jedete si hezky po cyklostezce na chodnĀ-ku, lampy vĀ›m na tu cestu svĀ-tĀ-, lidĀ- je minimum. PĀ™ejedete kruhĀ›Ā• na konci mĀ›sta, kde uĀ¾ je po pĀ› jedenĀ›ctĀ© taky minimĀ›lnĀ- provoz a pomalu nebo rychle, jak se vĀ›m chce, se blĀ-Ā¾Ā-te k mostu pĀ™es vĀ½padovku, kterĀ©mu se Ā™Ā-kĀ›i tobogĀ›n. Pak projedete vilovou Ā›tvrť- a vĀ›s zaĀ•ne Ā›imrat v zĀ›tlyku, protoĀ¾e se blĀ-Ā¾Ā-te k lesu. ZatĀ-m jste celou cestu slyĀ›jeli a vnĀ-mali Ā¾ivot okolo vĀ›s. MĀ›sto, s jeho auty, lidmi, co se vracejĀ- z prĀ›ice na ubytovny a domĀ›, slyĀ›Ā-te, jak si nĀ›kdo pouĀ›tĀ- muziku, jak se nĀ›kdo hĀ›dĀ›i, nebo vĀ›m to spĀ-Ā› jako hĀ›dka pĀ™ipadĀ›i, protoĀ¾e leckdy to nenĀ- Ā•eĀ›tina, co slyĀ›Ā-te. Jestli se tam bojĀ-m?

AĀ› nad tĀ-m pĀ™emĀ½lĀ-m sebevĀ-c, nebojĀ-m se, Ā¾e by mi tam nĀ›kdo ublĀ-Ā¾il, spĀ-Ā› se bojĀ-m, Ā¾e se nĀ›kdo bude motat po tom pĀ› metrovĀ©m pruhu pro cyklisty a jĀ› ho tĀ-m kolem sundĀ›m.

KdyĀ¾ pak vjedu do lesa, prvnĀ-, co mĀ› pĀ™ekvapĀ- je moje vlastnĀ- hlasitost. SlyĀ›Ā-m, jak mi kamĀ-nky vrĀ¾ou pod koly, slyĀ›Ā-m jemnĀ© bzuĀ•enĀ- pĀ™esmykaĀ•e, slyĀ›Ā-m svĀ›j dech. A jinak kolem sebe ticho. Ale je to jen ten prvotnĀ- vjem, po pĀ›ir minutĀ›ch zjistĀ-te, Ā¾e i tam je kolem vĀ›s Ā¾ivot, kterĀ½ zaĀ•nete vnĀ-mat vĀ›emi smysly. PostupnĀ› rozeznĀ›vĀ›te Ā›umĀ›nĀ- stromĀ›, tĀ™enĀ- vĀ›tvĀ-

je hliĎnanĎ, slyĎjĎ-te pohyb z vĎĎat v polĎch, kuĎkĎjnĎ- ĎĎab, cvrkĎjnĎ- cvrkĎkĎ-, divnĎ½ klapavĎ½ zvuk, kterĎ½ vydĎjvĎj nĎjĎkĎ½ ptĎjk hnĎzdĎcĎ- na louce. A kdyĎ¼ vĎjs napadne zpomalit a rozhlĎdnout se, tak uvidĎ-te svĎtĎ½lka oĎĎ- srnek, uvidĎ-te ve svĎtle baterky bĎlĎ© prdelky zajĎcĎ, jak vĎjm kliĎkujĎ- pĎĎed koly. V takovĎ½ch chvĎlĎch se pĎĎĎ-rodĎ pokornĎ omlouvĎjm, ĎĎe ruĎjĎ-m jejĎ- klid a v duchu jĎ-vysvĎtluju, ĎĎe se snaĎ¼Ď-m Ďjkodit jĎ- co nejmnĎnĎ a aĎ mi to promine, ĎĎe na silnici se bojĎ-m.

NĎkolikrĎjt jsem mĎla srnku na dosah ruky, kdyĎ¼ je vidĎ-m, zpomaluju na minimum, ale tu ruku po nich nenatĎjĎ. Jen je opatrnĎ minu anebo zastavĎ-m, lehce tlesknu, srna se probere, pĎĎeskoĎĎ- cestu a zmizĎ-. Se zajĎ-cem je to horĎjĎ-, ten ve zmatenĎ- ze svĎtla je schopn pĎĎed vĎjmi kliĎkovat po cestĎ nĎkolik stovek metrĎ. Je lepĎjĎ- zastavit, zhasnout, pĎjr vteĎĎin poĎkat a uĎjĎ se uklidnĎ- a cestu opustĎ-.

DivokĎj prasĎjtko, kterĎ½ch je tu v okolĎ- dost a dost, mĎla patrĎ letos v kvĎtnu dovolenou, protoĎ¼e ta jsem nepotkala, nebo, dĎky Bohu a svojĎ- oĎnĎ- vadĎ, nevidĎla. Jen stopy po jejich rochnĎnĎ-, kolikrĎjt to vypadĎj jako tankodrom.

A pak je tu i ĎichovĎ½ vjem, vy ten les cĎ-tĎ-te. Po desĎjtĎ veĎer se i v teplĎm kvĎtnu ochladĎ-, natoĎ¼ letos, kdy teplota lĎtala 10 Ď 12 stupĎĎ nahoru dolĎ-. Teplota z pĎdy stoupĎj jako jemnĎ mlha vzhĎru, kdyĎ¼ pak projĎ-ĎĎdĎ-m ta naĎje blata, tak se mlha vĎjĎ- v hustĎ½ch chuchvalcĎch. A i chuĎ si pĎĎijde na svĎ, protoĎ¼e nĎkdy prostĎ v Ďdivu nad krĎjsou kolem sebe otevĎĎete pusu a tu muĎku nejen ochutnĎjĎ, ale i spolknĎte.

Na tuhle svou prvĎ- samostatnou cestu potmĎ nikdy nezapomenu. Bylo to nabitĎ© emocemi a prosycenĎ© adrenalinem. A to jĎj rĎjda.

Ve stĎĎedu zaĎalo prĎjet. A prĎjelo, nĎkdy mĎĎilo, nĎkdy pĎĎĎ-mo lilo, nĎkdy na chvilku pĎĎestalo, aby po dvou kilometrech zaĎalo. V pĎlce kvĎtna na dva dny pĎĎestalo, ale to jen proto, aby se v mracĎch nashromĎjĎdilo vĎc vody a starĎj dobrĎj vodolĎĎba mohla pokraĎovat. Ď½e to padĎj seshora, nad tĎ-m moje srdce vodĎjka plesalo a mozek ĎĎĎ-kal: Jen vĎc a vĎtĎj- kapky. Cyklista tiĎje v koutku duĎje plakal. DĎĎjĎ mi ani tak moc nevadil. Honza na to mĎj krĎjsnĎ pravdivĎ© heslo: Neexistuje ĎpatnĎ© poĎasĎ- na kolo, jen nevhodnĎ© obleĎenĎ-.

Co mi vadilo, byly rozbahnĎnĎ© cesty, extra mezi poli to byla lahĎdka, protoĎ¼e ĎĎepka moc vody nezadrĎuje a je jĎ- tu na mĎj vkus moc. TakĎ¼e po pĎjr dnech se v bahnĎ zaĎala tvoĎĎit malĎj jezĎrka a poslĎze by se v tom nĎjĎj skoro dvouletĎ½ Satan mohl pohodlnĎ vycachtat. Honza mĎ ukecĎjval, aĎ se na to vykaĎjlu nebo aĎ pĎĎekonĎjm svĎj strach a jedu aspoĎ nĎkde po silnici a vyhnu se tĎm nejhorĎjĎ-m ĎsekĎ-m. Nakonec rezignoval a jezdil mi veĎer naproti, abych v tĎĎm nejela sama. V tĎ½dnech rannĎch a noĎnĎch to bylo, co se svĎtla tĎ½Ďe, na pohodu, ale to bahno, zaprasenĎ© obleĎenĎ- a nutnĎj sprcha pĎĎed smĎnou, hned po pĎĎĎ-jezdu a znovu pĎĎed spanĎ-m, v praĎce se neustĎjle nĎco toĎilo, dennodennĎ- vycpĎjvĎjnĎ- bot novinami, to bylo protivnĎ©.

NĎkdy se mi krutĎ nechtĎlo, pĎjkrĎjt jsem pĎĎijela opravdu hodnĎ mokrĎj, to jsem v prĎjci pak suĎjila i tam, kde bych nemĎlaĎ!

PoslednĎ- tĎ½den, kdy jsem mĎla zase odpolednĎ-, se ve stĎĎedu udĎlalo koneĎnĎ normĎjnĎ- poĎasĎ-, a i kdyĎ¼ bylo jeĎtĎ vĎjude moko, udĎlalo jsem si mĎsto 12 kilometrovĎ© cesty 20 kilometrovou. To uĎ¼ jsem si tak ĎĎĎ-kala, Ď¼e 500 kilometrĎ by mohlo padnout a Ď¼e je to tak hezky kulatĎ© ĎĎ-slo. A pak mi ve Ďtvrtek selhala technika a jĎzda se mi v mobilu neuloĎĎila. Sice mi ji Honza namapoval v GPX, ale zapomĎl, Ď¼e ji musĎ- zaĎĎ-t u fabriky a ne aĎ¼ na kraji lesa. ZkrĎjtko mi ten poslednĎ- veĎer pĎĎed poslednĎ- jĎzdou 16 kilĎjkĎ do pĎtistovky chybĎlo.

NechtÄ›lo se mu, moc se mu uÄ› nechtÄ›lo se mnou
jet vÄ-c neÄ› rovnou domÄ›, koneckoncÄ› za ten mÄ›sÄ-c nalÄ-tal na kole 2500 km a to
je na horskÄ›m kole vcelku Ä›ctyhodnÄ› poÄ›in. NavÄ-c v tak ubreÄ›enÄ›m poÄ›asÄ›.
Jak Ä›mÄ-kÄ›im, nechtÄ›lo se mu, ale jel. JÄ› pÄ›ekonala svou nechuÄ› k silnicÄ-m a
uvÄ›mÄ›la, Ä›e cestou potkÄ›me tak 3 auta a mÄ›l pravdu. Vyhnuli jsme se hlavnÄ-mu
tahu a na tÄ›ch okrskÄ›ch jsme nepotkali vÄ›bec nikoho. A dokonce i ta jÄ›zda po
silnici potmÄ› mÄ›la urÄ›itÄ› pÄ›vab.

KdyÄ› si spoÄ›tu pozitiva a negativa mojÄ›-
Ä›asti v tÄ›hle akci, pozitiva jasnÄ› pÄ›evaÄ›ujÄ›. DokÄ›zala jsem si sama sobÄ›,
Ä›e kdyÄ› chci, tak pÄ›ekonÄ›m svou lenost, Ä›e docela dobÄ›e jeÄ›tÄ› drÄ›m pohromadÄ›,
i kdyÄ› uÄ› mÄ› obÄ›as leckde pÄ›chne, Ä›e umÄ›m splnit i sliby sama sobÄ›.

A moÄ›nÄ›, kdyÄ› bude cyklistÄ› pÄ›ibÄ›vat, tak se
zbudujÄ› i cyklostezky, kterÄ› na sebe budou navazovat a dÄ›vat smysl, aby se PlznÄ›
a okolÄ›m dalo jezdit bezpeÄ›nÄ› a nebyly vÄ›nÄ› pÄ›enice automobilistÄ› ä€“ cyklistÄ› ä€“
chodci, protoÄ›e chÄ›pu, Ä›e lidem za volantem vadÄ› cyklista, cyklistovi na
cyklostezce chodec, chodcÄ›m cyklisti na mÄ›stech, kde je tak inteligentnÄ›
spojenÄ› cesta s cyklostezkou. I to je pro mÄ› dÄ›vod, proÄ› volÄ›m ty kotÄ›ry a
drncÄ›nÄ› pod zadkem a obÄ›as nÄ›jakÄ› ten pÄ›id.

TakÄ› napÄ›esrok, 4. kvÄ›tna zase cyklistice
Zdar.

PS:
A vÄ›te, co je na Ä›ervnu nejkrÄ›snÄ›jÄ›? Ä›e do prÄ›ice na kole mÄ›Ä›u a budu jezdit,
ale jen kdyÄ› se mi bude chtÄ›t.

PPS:
SpeciÄ›lnÄ› dÄ›ky patÄ›mÄ›- mÄ›mu kolu. Nikdy mÄ› nenechalo ve Ä›itychu, nikdy mi nespadl
Ä›etÄ›z tak, aby se nedal snadno nahodit a nikdy nenajelo na nic tak ostrÄ›ho, co
by propÄ›chlo duÄ›ji.

KYTTKA